

[Indenrigsministeren.]

Så længe de invaliderede endnu ikke er fyldt 15 år, er det ikke muligt at udregne et økonomisk tab for barnet, hvorimod dette ofte vil være muligt med hensyn til det invaliderede barns forældre eller andre, som forsørger barnet. En forsørger, som på grund af barnets invaliditet har særlige udgifter i forbindelse med barnets ophold i hjemmet, kan imidlertid i henhold til loven om offentlig forsorg §§ 70 og 73 få sine nødvendige merudgifter dækket uden hensyn til forsørgerens økonomiske forhold, hvorfor yderligere erstatning skønnes ufornudden.

Med disse bemærkninger vil jeg tillade mig at anbefale forslaget til lov om erstatning for vaccinationsskader til det høje tings velvillige behandling.

Udenrigsministeren (*K. B. Andersen*): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om konsulære forbindelser*.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet med henblik på at skabe forudsætning for Danmarks ratifikation af den i Wien den 24. april 1963 undertegnede konvention om konsulære forbindelser. Denne konvention er et resultat af De Forenede Nationers almindelige virke for en skriftlig nedfældelse og udvikling af folkerettens regler.

FNs generalforsamling besluttede i 1961 at sammenkalde en international konference til drøftelse af et af De Forenede Nationers folkeretskommission udarbejdet forslag til en konvention om konsulære forbindelser. Konferencen blev åbnet i Wien den 4. marts 1963 under deltagelse af 75 stater, herunder Danmark, og førte til undertegnelse den 24. april 1963 af en konvention om konsulære forbindelser med to valgfrie protokoller om henholdsvis erhvervelse af statsborgerskab og om tvungen bilæggelse af tvistigheder. Danmark undertegnede konventionen og de to protokoller under forbehold af ratifikation.

Konventionen trådte i kraft den 19. marts 1967 og er nu ratificeret eller tiltrådt af 47 stater, heriblandt USA, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Belgien, Irland, Italien, Schweiz, Spanien og Østrig samt et antal lande i Afrika, Asien og Latinamerika. Norge og Sverige, der begge har undertegnet konventionen, har endnu ikke

taget skridt til ratifikation, men fra dansk side har man imidlertid fundet, at der foreligger tungtvejende grunde til nu at søge ratifikationen gennemført. I denne forbindelse kan nævnes den særlige virkning, som konventionen vil kunne få i forhold til det store antal stater, der er blevet oprettet inden for de sidste tiår i Afrika og Asien, og den betydning, den derved vil få for en stor del af de ca. 500 danske konsulære repræsentationer i udlandet. Hovedparten af de danske konsularembesdmænd er honorære og får således ikke noget vederlag for deres tjeneste.

Konventionen er for størstedelen af indholdets vedkommende en skriftlig nedfældelse af allerede gældende folkeretlig sædvane og praksis. Konventionen, der berører så forskellige områder som retspleje, straffelovgivning, sociallovgivning, skatte- og toldlovgivning, post- og telekommunikationslovgivning m. m., indeholder kun få nydannelser, men formulerer faste regler for de særlige rettigheder og den beskyttelse, der ydes konsulære repræsentationer og deres personale i henhold til sædvane og praksis. I konventionen gives der også bestemmelse om de arbejdsopgaver, der påhviler konsulære embedsmænd.

De i Wienerkonventionen omhandlede rettigheder m. v. ydes allerede i vidt omfang de i Danmark værende konsulære repræsentationer og deres personale, idet dog bemærkes, at rettigheder og immuniteter, for så vidt angår honorære, konsulære embedsmænd, er af meget begrænset omfang. Grundlaget for disse rettigheder findes spredt i en række love og forordninger samt i almindelig praksis. For at skabe tilstrækkelig sikkerhed for en effektiv gennemførelse af konventionen og undgå vanskeligheder i forbindelse med dens anvendelse her i landet har udenrigsministeriet og fagministerierne fundet det hensigtsmæssigt, at der — forinden ratifikationen — vedtages en særlig lov, der henviser til konventionens bestemmelser. Virkningen heraf vil være, at ældre lovbestemmelser, som måtte være uforenelige med de pågældende konventionsbestemmelser, ændres eller bortfalder. Ressortministerierne har i øvrigt allerede gennemgået gældende lov og praksis og i vidt omfang foranlediget gennemført en tillem্পning til konventionens bestemmelser.